Pielgrzymka na Sycylię

Organizujemy pielgrzymkę na Sycylię w terminie od 05.06. do 12.06.2024 r.

KATANIA – ETNA – TAORMINA – SYRAKUZY – NOTO – PIAZZA ARMERINA – AGRIGENTO – TRAPANI – ERICE – PALERMO.

Więcej informacji i pełny program pielgrzymki znajduje się w pliku

Pielgrzymka na Sycylię – program

Dożynki parafialne

Zapraszamy na Dożynki Parafialne.

Odpust ku czci Św. Anny 2023

Odpust ku czci Św. Anny w Opolu-Czarnowąsach odbędzie się w dniach 22-23-24 lipca 2023 roku.

Odpust ku czci Świętej Anny w Czarnowąsach

22-23-24 lipca 2023

Sobota — 22.07.2023

18.00 - Procesja z kościoła parafialnego

18.30 - Nieszpory odpustowe

19.00 - Msza św. za dziadków i babcie

Niedziela — 23.07.2023

7.00 Msza święta w int. matek

9.00 Msza święta

11.00 Suma odpustowa

16.00 Msza święta

17.00 Nieszpory

Poniedziałek — 24.07.2023

9.30 Msza w int. chorych

18.00 Różaniec za zmarłych

18.30 Msza św. za zmarłych zalecanych

Kaznodzieja odpustowy

KS. DR KRYSTIAN PIECHACZEK

Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego - Gliwice

Wspomnienie Bożego Ciała

W miniony czwartek przeżyliśmy jedno z najpiękniejszych świąt: Boże Ciało. W całej Polsce ulicami miast i wiosek przeszły żywe, kolorowe procesje, także u nas.

W dzieciach nie wygasła jeszcze radość sypania płatków kwiatów przed przechodzącym Panem Jezusem. Wielu rodziców towarzyszyło dzieciom w tej ich wrodzonej radości. Parafianie przygotowali piękne ołtarze, w najdrobniejszych szczegółach. A wszystko dla Niego, tzn. dla Pana Jezusa ukrytego w Najświętszej Hostii, bo to właśnie o Niego w tym wszystkim chodzi. Dzisiaj podjęcie się tego zadania nie jest już takie łatwe i oczywiste. Nie tylko z powodów praktycznych, bo przecież trzeba zadbać o sensowny projekt, trzeba zadbać o mnóstwo kwiatków, o gustowną dekorację, trzeba mieć dobry pomysł. A w tym wszystkim chodzi o Niego, o Chrystusa ukrytego w Najświętszej Hostii, który *zagrody nasze widzieć przychodzi.* Owszem, w tym wszystkim potrzebne są ręce, ale jeszcze bardziej potrzebne jest serce, które nieraz, na przekór wszystkiemu, włącznie z ludzką złą wolą albo obojętnością, pragnie coś uczynić dla Pana Jezusa. I tylko dzięki wielkim sercom i poświęceniu tych ludzi mogliśmy prowadzić Pana Jezusa od ołtarza do ołtarza, pośród naszych domów.

Dzisiaj chcemy im najserdeczniej podziękować za to, że już wczesnym świtem dnia Bożego Ciała zjawili się na swoich stanowiskach, by przygotować drogę Panu. Od pewnego czasu ołtarze przygotowują poszczególne wioski naszej parafii. W ten sposób uczestniczy w tym przygotowaniu cała nasza wspólnota. Jesteśmy im bardzo wdzięczni, także tym, którzy im w tym pomagali. Dobrze, że są jeszcze ludzie zdolni do poświęceń, dla których Pan Jezus jest najważniejszy, i Jego chwała. A połączone z obojętnością ludzkie animozje i uprzedzenia, zjawiają się często w najmniej oczekiwanym momencie.

Na przedostatnim ołtarzu widniało papieskie hasło: *Otwórzcie*

drzwi Chrystusowi (tak bardzo zbieżne z wygłoszoną podczas Mszy św. homilią). Ta jednomyślność, wcześniej nie ustalana, pokazuje samą istotę rzeczy. Tu bowiem zawarte jest największe pragnienie Pana Jezusa, byśmy się przed Nim nie zamykali, byśmy mieli odwagę wychodzenia z zamknięcia ku Niemu. Niewątpliwie udział w Mszy świętej a potem w procesji Bożego Ciała, stanowił żywy dowód tego wychodzenia ku Chrystusowi i kroczenia z Nim, w tych trudnych czasach. Wiele wskazuje na to, że nieuchronnie zbliżamy się ku wyzwaniom jeszcze trudniejszym. Tak niewielu dzisiaj o tym myśli, żyjemy dniem dzisiejszym i udajemy, że całe nasze losy zależą od trendów rynkowych. Biorąc udział w procesji Bożego Ciała, przygotowując ją, daliśmy wyraz głębokiemu przekonaniu, że nasze losy są w rękach Pana Boga, Pana Jezusa, który jest Panem historii. **[prob.]**

IN HOC
SIGNO
IHS

IHS

PANIE
DOBRY
JAK CHLEB...

Ołtarz – Wielkanoc 2023

Gorąco pragnąłem spożyć Paschę z wami, zanim będę cierpiał

> *Gorąco pragnąłem spożyć Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Łk 12, 15)*

Dziękując wszystkim, Parafianom i Gościom,

Siostrom Jadwiżankom, za żywy udział w Triduum Paschalnym,

w świętowaniu tajemnicy przejścia ze śmierci do życia

naszego Pana Jezusa Chrystusa,

życzę błogosławionych, spokojnych i zdrowych Świąt Wielkanocnych.

Gorącym pragnieniem Zmartwychwstałego Pana jest bycie blisko nas.

Niech to też będzie nasze gorące pragnienie: być blisko Niego:

w codziennej modlitwie porannej i wieczornej,

na drogach naszego życia, na niedzielnej Eucharystii,

w powodzeniu i w trudnościach, w zdrowiu i w chorobie.

W jedności z Kościołem Chrystusowym;

w mocy Słowa Bożego i sakramentów

i w tajemnicy świętych obcowania.

ks. Proboszcz Piotr Pierończyk, z ks. Michałem i ks. Janem.

Wielki Post

INRI

Rekolekcje Wielkopostne

Środa Popielcowa – 22.02.2023

Msze św. z nauka ogólną – 8.oo, 9.3o, 17.00, 18.30

Czwartek – 23.02.2023

7.3o – Spowiedź święta

8.oo – Msza św. z nauką ogólną

9.oo – **Nauka stanowa dla rodziców**

17.30 – Spowiedź święta

18.oo – Msza św. z nauką ogólną

19.oo – **Nauka stanowa dla rodziców**

Piątek – 24.02.2023

7.3o – Spowiedź święta

8.oo – Msza św. z nauką ogólną – **Droga Krzyżowa**

17.00 – **Droga Krzyżowa** i okazja do spowiedzi świętej

18.oo – Msza św. z nauką ogólną

19.oo – **Nauka wprowadzająca w adorację**

20.30 – **Różaniec i modlitwa o zmiłowanie nad światem – Suplikacje**

21.00 – **Apel Jasnogórski**

Sobota – 25.02.2023

7.3o – Spowiedź święta

8.oo – Msza św. z nauką ogólną

9.00 – Nauka dla Szafarzy Komunii Świętej, Organistów i Kościelnych

11.00 – Spotkanie z ministrantami, lektorami i Mariankami

17.3o – Spowiedź święta

18.oo – Msza święta /niedz./

Niedziela 26.02.2023 – Zakończenie Rekolekcji

7.oo, 8.15, 9.00 /św. Anna/, 9.30, 11.oo, 16.oo – Msze św. z nauką ogólną

15.oo – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym

Rekolekcje poprowadzi:

ks. dr. Krystian Piechaczek, Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego, Gliwice.

Niech Duch Święty swoim światłem ogarnie całą naszą Wspólnotę parafialną i Ks. Krystiana.

Wierzę w Kościół Chrystusowy, czyli mały przewodnik po naszej parafialnej stajence

Tegoroczna stajenka znajdująca się w naszym kościele parafialnym ma nas przybliżyć do prawdy, którą rozważamy od początku tego roku liturgicznego: **Wierzę w Kościół Chrystusowy.** Dzisiaj dla wielu osób jest to temat, z którym nie potrafią się zmierzyć. Wynika to z różnych powodów. Wiele z nich znajduje się we wnętrzu samej społeczności Kościoła, inne opierają się na bardzo uproszczonej wizji Kościoła, którą popularyzuje medialny ideologiczny bełkot. I tak wiele osób odrzuca Kościół, który w rzeczywistości nim nie jest, którego w istocie nie rozumie. Tymczasem dla nas chrześcijan wiara w święty Kościół powszechny stanowi ważną część naszego Credo.

Gdy w XIII w. św. Franciszek w Greccio zbudował pierwszą stajenkę to pragnął w ten sposób przybliżyć ludziom tajemnicę wcielania Syna Bożego. W poszczególnych wiekach, kiedy pojawiały się różne prądy myślowe, znaczenie tego wyobrażenia tajemnicy wcielenia, jakim jest stajenka, odgrywało ważną rolę i poszerzało swoją symbolikę.

Boże Narodzenie, łącznie z tajemnicą poczęcia Pana Jezusa pod sercem Maryi, stanowi źródło, w którym bierze początek Kościół Chrystusowy.

W naszej parafialnej stajence, w samym jej centrum, na sianku, umieściliśmy ***dużą hostię***. Chcieliśmy w ten sposób wyrazić prawdę, że Betlejem to **dom chleba**. Pan Jezus powiedział: *Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata* (J 6,51). Hostia złożona na sianie jest zapowiedzią chleba eucharystycznego, który dla nas wierzących ma być pokarmem. Kościół Chrystusowy żyje

Eucharystią i stale się z niej rodzi. Poza tym chleb możemy kojarzyć zarówno z ołtarzem, jak i wigilijnym stołem, przy którym łamiemy się, na znak miłości, opłatkiem.

Oczywiście w stajence betlejemskiej na pierwszym miejscu jest D**zieciątko Jezus.** Jego obecność objawia nam podstawową prawdę, że Bóg stał się człowiekiem, jednym z nas. Został poczęty pod sercem matki, jak każde dziecko, i z matki się narodził. Rozwijał się i wychowywał, jak każde dziecko, w rodzinie, u boku matki i ojca.

W samym tle naszej stajenki umieściliśmy współczesne zdjęcie z Groty Betlejemskiej pokazujące **gwiazdę** w podłodze.Do tego miejsca od wieków pielgrzymują miliony pielgrzymów, by je ucałować, jako miejsce narodzin naszego Zbawiciela. Chcieliśmy w ten sposób powiedzieć, że jest to miejsce historyczne, że całe wydarzenie Wcielenia nie jest ani bajką, ani zmyśloną legendą; że to się naprawdę stało w konkretnym momencie dziejów tego świata. Potwierdzeniem tego jest nie tylko

obecność Maryi i Józefa, ale również pasterzy i świata przyrody. Narodziny Dzieciątka to początek nowego stworzenia.

I tak przechodzimy do lewej części naszej stajenki, którą jest **wieża mająca wyobrażać Kościół**. Nad wejściem do kościoła umieściliśmy **ikonę Trójcy Świętej**, bo dla każdego z nas chrzest święty jest bramą do Kościoła. Kapłan, polewając naszą głowę wypowiedział słowa: *A ja ciebie chrzczę w imię ojca i Syna i Ducha Świętego*. Kościół, do którego zostaliśmy wprowadzeni przez chrzest, jest Kościołem Chrystusowym i naszym. W Kościele, przez sprawowanie sakramentów świętych, zwłaszcza Eucharystii, przez celebrowanie Dnia Pańskiego czyli każdej niedzieli, i innych świąt, wspominamy i uobecniamy żywego Pana Jezusa: *Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie, i oczekujemy Twego przyjścia w chwale*. Kościół w swoich misteriach upamiętnia czyli uobecnia żywego Chrystusa.

Dlatego w szczycie naszej wieży umieściliśmy **ikonę Narodzenia Pańskiego.** Jej wymowa jest niezwykła ponieważ Dzieciątko nie leży w żłóbku, ale w kamiennym grobie. Objawia to głęboką teologię, która narodziny Jezusa Chrystusa łączy z Jego męką, śmiercią i zmartwychwstaniem. Wbrew pozorom towarzyszy temu zbawcza radość. W tej ikonie, przedstawiającej narodziny Pana Jezusa została ukazana pełnia zbawienia, jaką skrywa w sobie to nowonarodzone Dziecię – Zbawiciel świata. Co ciekawe, tutaj Dzieciątko nie jest owinięte w niemowlęce pieluszki, ale w pogrzebowe bandaże, którymi Jezus zostanie owinięty po swojej śmierci, i tak złożony do grobu.

Pozostał nam jeszcze jeden element, a mianowicie **zegar na wieży** kościoła, który nieprzypadkowo pokazuje **godzinę trzecią**. Domyślamy się, że jest to godzina miłosierdzia. Bo Kościół jest miejscem Bożego Miłosierdzia, którego doświadczamy zwłaszcza w sakramencie pokuty. Zegar to znak ubiegającego czasu, ale to również symbol naszego zmierzania ku wieczności. Za każdym razem, gdy otwieramy się na dar Bożego Miłosierdzia, czy to w każdorazowej spowiedzi świętej, czy w codziennej

Koronce do miłosierdzia, doświadczamy naszej wieczności z Bogiem, który nas oczekuje.

Wierzę w Kościół Chrystusowy – nasza stajenka betlejemska pokazuje Kościół u jego źródła, ale i w jego pełni, którą stanowi Chrystus cały, z ciała i Jego drogocennej krwi, z którym wchodzimy w pełną Komunię, przyjmując Go w chlebie eucharystycznym i otwierając się na dar Jego miłosierdzia. Jak pisze św. Piotr: *Zostaliśmy wykupieni drogocenną krwią Chrystusa* (1 P 1, 18-19). Ta tajemnica wykupienia dokonuje się w Chrystusowym Kościele. I to jest najważniejszy powód, by w Kościół Chrystusowy wierzyć, i by w to wierzyć w Kościele Świętym. Tu bowiem dokonuje się nasze obmycie przenajdroższą Krwią naszego ukrzyżowanego Odkupiciela. Tę tajemnicę nieustannie objawia nam **krzyż** na wieży kościoła.

Ks. Piotr Pierończyk – proboszcz.

Niedaleko nas…

Gdy tak niedaleko nas, ludzie tacy jak my, stracili dach nad głową,

gdy tak niedaleko nas, ludzie nie mają ani światła, ani ciepła, ani pracy,

gdy tak niedaleko nas, ludzie żyją w niepewności jutra i kruchości życia

a rodziny rozdzieliła bratobójcza wojna,

umiejmy cieszyć się najmniejszym dobrem,

każdym gestem miłości i życzliwości.

Miejmy odwagę, by wreszcie się pogodzić, po latach

i nie trwać dłużej w rodzinnej wojnie.

Niech bezbronne Dzieciątko Jezus

udzieli nam mocy ku temu, co Bogu się podoba,

i niech nam błogosławi w każdym dobrym zamiarze.

Niech oddali od nas zniszczenie wojny,

i chaos bezdusznej walki, brata z bratem.

Niech Nowy Rok 2023 będzie Rokiem Pokoju a nie wojny,

niech będzie Rokiem mądrego podejmowania decyzji,

i wzajemnej miłości. Niech Bóg obdarzy nas łaską zdrowia.

Tego życzą Parafianom i Gościom Duszpasterze.

Szczęść Wam Boże!